

„**T**akže, králi Philippe, jak bychom vám mohli pomoci?“

Bylo ráno po půlnočním příjezdu galické skupiny na hrad Araluen a Philippe se svým bratrem byli v Duncanově kanceláři. Přítomen byl také komoří Anthony a vysoký, statný bojovník, kterého mu představili jako sira Horáce, Duncanova zete a velitele araluenské armády. Seděli kolem Duncanova velkého stolu. Šestý muž, oblečený ve zvláštním šedozeleném skvrnitém plášti, seděl stranou, jako by se snažil nerušit. Philippe musel otočit hlavu, aby ho viděl. Představen mu byl jako Gilan, velitel araluenských hraničářů. Pokud šlo o Philippa, právě Gilan byl hlavním důvodem, proč na Araluen přijeli, a tak se pořád otáčel, aby mohl nehybnou postavu sledovat.

„Jde o mého syna, Gilese,“ řekl Philippe a přešel tak rovnou k věci. „Jeden z mých baronů ho drží jako rukojmího.“

Duncan zamyšleně naklonil hlavu. To byla vážná zpráva a neznamenala nic dobrého pro Galiku, zemi s notoricky ne-

stálou politickou historií, náchylnou ke vzpourám a sporům v rámci vládnoucí třídy. Philippe v této neklidné situaci vládl už devět let a trůnu se zmocnil při svém vlastním povstání.

Na druhou stranu to nebyla úplně špatná zpráva pro Araluen. Když Galiku trápily vnitřní rozpory, nepředstavovala velkou hrozbu pro okolní země. Před mnoha lety byl tento velký a potenciálně mocný národ agresivním a nevyzpytatelným státem, který ohrožoval mír v zemích sousedů a snažil se dobývat nová území. Ale současná vnitřní nestabilita způsobila, že Galičany příliš zaměstnávaly jejich vlastní problémy, a co se dělo za hranicemi, je nezajímalo.

„Jak se to stalo?“ zeptal se Duncan. „A kdo je tím baronem?“

„Jmenuje se Lassigny, baron Joubert de Lassigny. Má hrad Chateau des Falaises. Je to mocná pevnost,“ odpověděl mu Philippe.

Duncan mrkl stranou na Anthonyho. Komoří nenápadně přikývl. O Joubertovi de Lassigny už slyšel. Součástí jeho práce bylo shromažďovat informace o ambiciózních šlechticích v Araluenu i za hranicemi, kteří by mohli představovat hrozbu pro současný mír.

„Říkáte, že ten muž unesl vašeho syna?“ pokračoval Duncan.

„Nic tak nápadného,“ odpověděl Philippe. „Spíš využil situace, která nastala. Můj syn byl na lovu na Lassignyho panství, když přišla prudká bouře. Se svou skupinou hledal přístřeší v Chateau des Falaises. Giles je bohužel ještě mladý a nechápe Lassignyho touhu po větší moci. Vydal se mu do rukou a poskytl mu tak velkou zbraň, kterou může Lassigny využít k prosazování svých zájmů a posilování moci.“